

Я здоровий і обідаю двічі на день.
Сонця в мені великі куби.
Біль мій ніким не розгаданий,
Але я до болю звик.

Я заздрю маленькому хлопчикові,
Що вмирає у хорих муках.
«О! відкіля ці руки нові?
Не було ж рук...»

Я здоровий і двічі на день обідаю.
Газель умирає у день охмарений.
Але я хочу — чому — не відаю
Туберкульозних марень.

Газель — так автор називав свого молодшого брата Олександра. Книга «Селянські сатурналії» йому присвячена.

[З циклу «Селянські сатурналії»;](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. поезії»](#), 1990 .